

2. november – Spomin vseh vernih rajnih A – B – C

Ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne visokost ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni. (Rim 8,38.39)

Prvo berilo

Izaija 25,6-10a

Gospod nad vojskami bo na Siónski gori pripravil vsem ljudstvom gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini, s sočnimi in okusnimi jedmi, s prečiščenimi žlahtnimi vini. Na tej gori bo pretrgal zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in pokrivalo, ki pokriva vse narode: za vselej bo uničil smrt. Gospod Bog bo obrisal solze z vseh obrazov in z vse zemlje bo odstranil sramoto svojega ljudstva, kajti Gospod je govóril. Tisti dan bodo rekli: "Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil." Kajti Gospodova roka bo počivala na tej gori.

Drugo berilo

Filipljanom 3,20-21

Bratje in sestre, naša domovina je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa. Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva.

Evangelij

Luka 7,11-17

Tisti čas se je Jezus napótil v mesto, ki se imenuje Naim. Z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Prav tedaj, ko se je približal mestnim vratom, so nesli ven mrliča, edinega sina matere, ki je bila vdova. Spremljala jo je precej velika množica iz mesta. Ko jo je

Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: "Ne jokaj!" Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili, so se ustavili in rekel je: "Mladenič, rečem ti: Vstani!" Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi.

Vse je obšel strah in slavili so Boga ter govorili: "Velik prerok je vstal med nami" in "Bog je obiskal svoje ljudstvo." Ta glas o Jezusu se je razširil po vsej Judeji in po vsej okolici.

V razmislek

"Sredi življenja smo obkroženi s smrtjo" pojemo v stari cerkveni pesmi. Bolj kot v preostalem delu leta nas v tihih novembrskih dnevih vznemirjajo misli o smrti. Potisnjena ob stran s težo in skrbmi vsakdanjika se vedno znova pojavijo vprašanja, ko se sprehajamo po pokopališču, ob nepričakovanih ali pa tudi pričakovanih tragičnih smrtnih primerih ljubljenega človeka – zakaj obstaja smrt? Se s smrtjo vse konča? Vera ne zanika bolečine in žalosti zaradi smrti, temveč nas vedno znova spomni, da je skupnost z Bogom močnejša kot razpad zemeljskega življenja in močnejša kot vse zemeljske skupnosti. Bog ne vzame ljudem življenja, temveč ga spremeni v življenje v polnosti.

Tekom življenja srečamo Boga na mnogo različnih načinov, ampak nikoli tako, da bi lahko rekli, da smo zdaj enkrat za vselej razumeli in doumeli. Po smrti pa Ga bomo končno videli. Nebesa so le drug izraz za končno srečanje z Bogom. Morda nam bodo "padle luskine z oči". Tako bomo morda spoznali, da je Bog večji kot vse, kar smo za časa življenja skušali izraziti z besedami. Sedaj spoznavamo, kako nam je bil blizu tudi takrat v življenju, ko smo mislili, da nas je zapustil.

Srečanje z Bogom v smrti bo bilo hkrati tudi naša sodba. Takrat pa nam ne bo očitan spisek napak, temveč bomo na hitro spoznali celotno resnico o našem lastnem življenju. Tako kot se nenadoma vidimo z drugimi očmi, ko srečamo ljubeznivega in dobrega človeka, bomo v Božjem obličju razumeli našo lastno težavnost, trdosrčnost in prepričanost v lastno nezmotljivost. Vse vloge, ki smo jih odigrali do takrat, so se končale, maske so padle. In v enem samem trenutku bo bilo jasno, če smo pridobili ali izgubili svoje življenje.

Na dan spomina vseh rajnih, ki se praznuje v cerkvi že okoli tisoč let, zavzema glavno mesto veselo sporočilo o vstajenju mrtvih. Cerkevna liturgija o smrti je polna tiste moči, ki izhaja iz vere v vstajenje. Ta moč in to zaupanje dajejo danes našim mislim o smrti smisel in našemu življenju cilj. Kako in na kakšen način je nekdo živel, se vidi tudi po smrti. Vsak izmed nas se bo moral zagovarjati pred Bogom v svoji nezamenljivosti in enkratnosti, z vsemi življenjskimi uspehi in neuspehi, z vsemi srečanji in odnosi. Zato se je smiselno spominjati tudi smrti tistih ljudi, ki so nas spremljali del poti, prositi za njih in zaupati v njihovo molitev za nas, ki še živimo. Iz teme groba sveti velikonočna Kristusova zmaga nad smrtjo v naše življenje – to ponazarjajo te sveče, ki jih danes prižigamo za naše pokojne na grobovih. Tako današnjega dne nikakor ne doživljajmo v obupu, temveč ga doživimo kot dan nabiranja moči. In prosimo Boga, da bomo lahko tako živeli in ljubili, da bo tudi nam podarjeno življenje v krogu tistih, ki so šli s polno upanja skozi temna vrata smrti.